

Te vrstice sem zapisal ne radi tega, da bi hujskal proti »potovalnemu odboru« v Ljubljani, temveč iz tega namena, da se romarski vlaki prirejajo na takšen način, da bo romarska pot za ljudstvo res božja, ne pa —.

—č—

Gospodarske stvari.

Sadimo nove vinograde!

Ker nam dandanašnji trtna uš prizadeva veliko škodo, zato nam je gledati, da pretiramo, kolikor mogoče, tega škodljivega mrčesa. Veliko sredstev se je že poskusilo zoper trtno uš, pa vse so bila deloma neizvršljiva, deloma predraga in večina njih je bila za nič. Kot najboljše sredstvo pokazale so se dosedaj ameriške trte. Slednjih je pa veliko sort, in naši vinogradarji se ravno pri izbiranju sort včasih motijo.

Vse ameriške trte delé se v dva glavna dela: 1. trte, ki rodijo grozdje in dajejo vino in 2. v trte, ki imajo sicer čisto majhne grozilke in ne dajejo vina.

Naš vinogradnik si pa žalibog navadno misli: rajši bom sadil tako trto, ki mi je ne bo treba cepiti, tako, ki rodi sama ob sebi. To pa ni pravo, kajti te trte, ki dajejo vino, pokazale so se večina kot nezoperstojne proti trtni uši; le edina yorkmadeira se je izkazala med temi do sedaj še najboljša. Nadalje dajejo take sorte vino, ki ima neki poseben duh »foks« imenovan; kateri naredi vino cenejše in težje se ga proda.

Idimo nazaj in oglejmo si trte, katere treba cepiti. Tudi pri teh imamo različne sorte. Do sedaj priporočalo se je najbolj, saditi ripario. Riparie je pa spet več sort, kakor: riparia souvage, riparia portalis, riparia glabra, riparia dr. Richterjeva, riparia gloire du Montpelier. Med vsemi riparijami ni dosti razločka, in se prvi dve najbolj priporočata.

Riparija souvage ima drobne mladike, in naredi veliko dolgih drobnih zalistnikov. Ker so drobne mladike, so gotovo tudi drobni ključi, in težko je dobiti primernih cepičev za zimsko požlahtnitev. Pri zeleni požlahtnitvi je ravno isto, kajti podlage so drobne, cepiči so pa navadno debelejši. Posebno kolenca se ne strinjajo. Druga ima debelejšje pogranke, pozneje debelejšje mladike in je zategadelj boljše. Obe ripariji uspevata v težki ilovici prav dobro. Nadalje imamo še solonis in različne vrste rupestris, teh pa v novjšem času ne priporočajo posebno.

Toraj slovenski vinogradarji, ne dajte se oslepiti od mazača, ki vam bo znabiti priporočal in hvalil trte n. pr. elvira, yaquez, otello itd., kajti on gleda le za svoj dobiček, tebe pa bo osleparil, da bo groza. Take trte so večinoma za nič. Naročujte si trte iz državnih trtnic, iz kmetijskih šol in od poštenih zanesljivih mož, kateri so v tem sploh že znani.

Če se bote lotili pridno dela, dosegli bote lepe vspehe. Pred vsem pa ne smete zabiti, da rabi ameriška kanka za bujno rast veliko živeža, in tega jim dodajte v podobi gnoja, komposta in umetnih gnojil. O priliki kaj več.

Vinogradnik.

Kako se napravi dober sadjevec (tolkla?)

(Dalje.)

Najboljši stroji za zdrozganje sadja so taki, ki sadje zrežejo in med kamenitimi valci zdrozgajo. Iz enakomerno tanko zdrozganega sadja se z dobro stiskalnico lahko popolnoma iztisne, zato se stroj hitro izplača. Takih strojev stane eden okoli 80 gld., je okoli 350 kg težek, zato ga je težko prenašati.

Za manjše posestnike so priporočni Št. Jurski ob južni železnici, kakor tudi z železnimi zobastimi valci. Take stroje izdelujejo večidel vse tovarne, in prednost imajo taki, katerih valci so pomazani z neko železno povlakom, da železo ne rjavi in železo mostu ne škoduje. Taki stroji z mahalnim kolesom zdrozgajo tudi dobro; eden stane okoli 25 gld. in je 150 kg težek. Iz skušnje je dokazano, da je jako dobro, ako se zdrozgano sadje eno noč ali čez dan v krnici ali v kadih pusti in z drogom večkrat premeša, da drozga ves sok izpusti ter se sladkor in druge snovi z zrakom spojijo in razkrojijo.

Za stiskanje je potrebna dobra stiskalnica in naše navadne s primerno dosti dolgim drevom in prostorno krnico so priročne, in če koš ni prevelik ter se že enkrat stisnjena drozga zopet premelje in stisne. Stiskalnice z železnimi vijaki, katere tovarne izdelujejo, tudi dobro stisnejo, pa drage so, imajo sicer to prednost, da mali prostor potrebujejo, pa ker nima večje krnice, kakor je prostor, ki je za koš potreben, je delo pri napolnjevanju in razdiranju precej sitno.

Taka stiskalnica bi bila priročna, ko bi se tako-le napravila: Najpoprej se napravi 2—4 metre krnica in iz tovarne naroči vijak, kateri se v krnico pritrdi na eni strani, na drugi je pa prostor za stroj za zdrozganje sadja. Koš se k vijaku lahko doma napravi; v krnici se nič ne raztrosi in za podlaganje se nobena druga posoda ne potrebuje.

Vijak s stiskalnikom stane okoli:

50 mm močen,	1050 mm dolg,	70 kg težek,	30 gld.
63 » »	1410 » »	135 » »	40 »
70 » »	2620 » »	210 » »	60 »

(Dalje prih.)

Kako se uši pri živini uničijo?

V nekaterih hlevih in na semnjih vidimo pogosto suho klaverno živino z dolgo dlako, in teh kratkovidni gospodarji dostikrat ne vedo, da je živina ušiva. Ušiva živina je mršava, vedno se drgne (čoha) in sama si pomagati ne more. Zoper uši rabijo veliko sredstev. Nekatera so pa zelo škodljiva, postavim, kakor petrolej, maža iz živega srebra, kuhan tobak itd.

Če zapazimo uši, napravimo tako-le: Dlaka po vratu se poreže in z vodo, v kateri smo saje razmočili, dobro izpere. Tudi s sadnim jesihom ali lanenim oljem ušive dele dobro zribati, je koristno.

F. P—k

Sejmovi. Dne 17. avgusta v Kapelah, pri Mariji Devici v Brezju in v Jarenini. Dne 20. avgusta v Kalobju, pri M. Trošti pri Zitalah, pri Sv. Križu na Murskem polju, v Čmureku, v Središču, v Rogatcu, v Laškem trgu, v Slov. Bistrici in v Velenju.

Dopisi.

S Prihove. (Bralno društvo »Mir«.) Kar je »Slov. Gosp.« že davno omenil, da namreč na Prihovi namenimo osnovati bralno društvo, to se je zgodilo dne 29. julija t. l., ko smo osnovali bralno društvo »Mir«. Kmetje se ga prav veselijo, ker spoznavajo, da se bodo v tem društvu marsikaj naučili, ter sami med seboj pravijo, da bode zdaj Prihova nekaj več, kakor je bila do zdaj. In res, v tem društvu bomo se učili najprej gospodarstva sploh. Ker pa h gospodarstvu spada tudi politika, bomo v njem imeli tudi politične govore, kedar bo potrebno. Tudi bodo v njem sploh podučljivi govori. A krščanski duh ga naj oživlja in vodi in tudi živega ohranjuje. Zato bomo ravnali po gestu: »Vse za vero.

dom in cesarja». To društvo smo po naključju osnovali brez oznanila v novinah, ker se je oznanilo zgubilo, ali pa je menda prišlo prepozno; vendar pa se je kljub temu obneslo sijajno, ker je že prvi dan pristopilo 34 udov. Ljubi Bog nam dajaj še daljnih vspehov. Čudim se narodnemu duhu tega ljudstva; nikdo nič ne agituje, a narodni duh prešinja ljudstvo tako, da je dne 29. julija rekel nekdo pri nas, in isti ni iz naše župnije: »Tudi jaz bom ostal trden Slovenec, ker me je rodila mati Slovenka, če ravno je moj oče velik nemškutar«. Za predsednika smo zvolili g. Ivana Goričana, o katerem lahko vsaki sodi, kakega duha je. V njegovi sobi vidiš poleg nabožnih podob prevzvišenega našega knezofka in škola Strossmayrja, a zunaj na hiši ima na marmornati plošči z zlatimi črkami napisano: »Domovina mili kraj«.

Iz Ščavnice. (Winklerju v slovo.) Z zadovoljstvom sem čital v »Slov. Gosp.« dopis iz Gornje Radgone, v katerem se je poročalo, da je Winkler v našem okraju kot cenilni mož za vselej odstavljen. Tisti kmeti, kateri so s svojo pritožbo na višjo sodnijo v Gradeu ta vspeh dosegli, so s tem okraju storili pravo dobroto in vsak prijatelj kmeta jim mora biti za to hvaležen. Kajti s tem so nas odrešili velikih stroškov. Koliko nam je Winkler s svojimi dragimi komisijami že požrl! Tu v Ščavnici sem ga gotovo vsaki teden videl, kako ošabno jo je mahal proti temu ali onemu hramu. Obnašal se je proti nam kmetom tako, kakor da bi mi bili njegovi podaniki in hlapci. Slišal sem ga na lastna ušesa, kako se je hvalil, da mu komisije ne-sejo vsaki dan najmanj 5 gld. Vsled sodnikove podpore mu je greben že tako zrastel, da se je večkrat izustil, da boče on vse žive dni ostal cenilec. No, vse je minljivo na svetu, tudi Winkler in njegov podpornik, naš sodnik. Kar se slednjega tiče, pa zdaj že vemo, da on ni in nikoli ni bil naš prijatelj. On je vendar za to tu, da bi nam delil pravico. A kaj nam je delil? Tujca Winklerja nam je pošiljal v hrame, da nas je izsesaval, kakor kaka pijavka. Pač res, vrana vrani očij ne izkljuje, in tudi Nemec Nemcu ne. Zatorej pa moramo mi kmeti in Slovenci proti našim neprijateljem skupaj držati in se odločno braniti zoper nam sovražno nemščurstvo. Tujec, Nemec naj ostane pri svojih ljudeh, mi Slovenci ne potrebujemo tujcev. Svoji k svojim!

Star Ščavničar.

Iz Slov. goric. (Pred svojim pragom.) Dopisnik »s pota«, pravijo, ima dobre oči in tudi vemo za njegovo pošteno ime, ker je slovenski pisatelj in se strinjamo z njegovimi nazori; a svetujemo mu, da naj poprej pomete pred lastnim pragom gledé napisov. Sicer je prav, ako šibamo take odpadnike, ki namesto slovenskih napisov imajo nemško brozgo in s tem zatajijo svojo drago mater. Poglejmo, ravno blizo dopisnika »s pota« smo bili na »žegnovanji« pri Sv. Ani, kjer se nam je silno dopadlo, pa smo opazili na neki gostilni sliki zgornjo-štirskega kmeta z napisom: »M. P. Gollob, Gasthaus zum lustigen Steirer«. No, vidiš, prijatelj, da napis je krasen; ravno se nam je zdelo, kakor bi se v resnici nahajali kje v planinah na Zgornjem Štirskem, kamor bi lep slovenski Golob vzletel in si postavil za »krofaste« Nemec »Gasthaus«. Sicer pa upamo, da boče slovenski Golob ostal, kar v resnici je, namreč Slovenec, ter odstranil oni napis in nadomestil s slovensko-nemškim. Lahko bi si tudi pridjal drugo ime n. p. »Gostilna k veselému Slovencu«; ker tamkaj, kakor smo slišali, se večkrat veselijo Slovenci, ne pa Nemci. Sicer je oni napis takó ukoren, da ne sodi v pošteno slovensko župnijo Sv. Ane, nego na Zgornje Štiro.

Iz Slov. goric. (Že zopet) morem bralcem poročati o dejanju odpadnika pri Mariji Snežni. S kruto

silo napada ondoto duhovščino, posebno gospoda kaplana, katerega župljani visoko čislajo, ker so na vse strani vestni gospod. Huduje se o šolskih rečeh ter mu ni po volji, da gospod katehet se mešajo v njegove reči n. pr. učijo otroke brati itd. itd. Ali brati so gospod kateket prisiljeni učiti otroke, ki še komaj v III. razredu poznajo črke, o zlogih pa še niti pojma nimajo. Ni-li res, gospod dopisnik? Katekizem pa mora vsak znati brati, preden se ga lahko uči! Šolski nadzornik je bojda vse v lepem reda našel v ondotni šoli. Dobro, ako je to res, so si v prvi vrsti gospod kateket zaslužili to pohvalo, ker so takó dobro otroke brati naučili, saj gospodu nadučitelju itak malo časa preostaja vsled — germanizovanja! — Končno še meče psovke tudi na slovensko Mater božjo pri Mariji Snežni in očita č. g. župniku in kateketu, da hočeta bojda vse posloveniti. Kakó je to mogoče, ko so ondoto sami Slovenci! On bi rad imel same Nemce, ker bojda ljubi Bog tudi nemški razume in ima več Nemcev v svojem kraljestvu! Vender mi mu rečemo, da Bog razume nemški, a nemščine tirja le od — Nemcev. Sicer pa naj pomisli močie na veliki slovanski svet in bodo se mu oči odprle, da je Nemcev v primeri Slovanov veliko manj. — Dopisnik pravi nadalje, da se je od Sv. Jakoba vsilil jeden odbornik v fanatiški odbor posojilnice pri Mariji Snežni. Kako si on to baš misli? Ali ni c. kr. vlada posojilnice dovolila? Ali ni osnovana na podlagi postav? V tem je pač gospodič pokazal svojo umetnost, menda ne vé, kaj pomeni izraz »fanatizem«. Fanatizem je, s kruto silo kaj hoteti n. pr. s turško, toraj je celo zveza posojilnic — kruta sila — fanatizem; tudi vlada bi takorekoč podpirala fanatizem — kruto silo, ker dovoljuje posojilnice! Naj rajši ostane dopisnik pri svoji deci, dopisovanje pa pusti drugim! Dopisnik se je hotel pokazati umetnika in osmešiti tukajšnje rodoljube in posojilnico, a je pokazal svojo največjo nevednost in se osmešil sam pred svetom. Novi posojilnici pri Mariji Snežni in ondotnim rodoljubom kličem: na mnoga leta — živio! Dopisniku pa — na svidanje! —k—

Iz Ptuj. (Slavnost.) Na Porcijunkulovo, kakor že tudi v predvečer tega dne, videl je Ptuj mnogo pobožnih Slovencev. Minoritska cerkev bila je prenapolnjena ljudij, ki so prišli od vseh strani, da si očistijo dušo, prejmo sv. obhajilo ter Porcijunkulove odpustke. Bilo jih je letos tudi več pričakovati, ker se lani radi prenavljanja cerkve ta lepa slavnost ni mogla vršiti. Letošnjo slavnost poveljevala je lepota prenovljene cerkve, kakor tudi krasno cerkveno petje, kar še človeka tembolj k pobožnosti nagiblje. To še je dandanes več ali manj edina tolažba Slovencev, ako se v vseh stiskah pridno zatekajo k Bogu. Vlada nas prezira, naši sosede in odpadniki nas sovražijo, naj si bodedo še tako pridni; kot take pa nas ljubi Bog, ki nas ne bode zapustil, dokler se bodedo zaupno k njemu zatekali ter njega pomoči prosili proti notranjim in zunanjim sovražnikom. Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal!

Iz Krčevine pri Ptuj. Da se je pri zadnjem ljudskem štetju leta 1890. jako krivično postopalo proti Slovincem, pozna se tudi v naši občini. Vseh ljudij je bilo takrat pri nas 976, od teh 760 Slovencev in 209 Nemcev. Razdelé pa se tako-le: Krčevina ima 250 Slovencev in 67 Nemcev, Oresje 114 Slovencev in 17 Nemcev, Rabelčja ves 147 Slovencev in 15 Nemcev, Stuki 131 Slovencev in 44 Nemcev, Vičava 118 Slovencev in 66 Nemcev. Kako pridejo Krčevina, Stuki in Vičava do tako velikega števila Nemcev?! Sedaj pa pogledjte Krčevinarji krog sebe, kateri so ti Nemci in kje jih je toliko število. Jaz sem kar strmél, ko sem čital te številke. To še je menda zasluga vpokojenega župana Stalzerja in njegovih nemškutarskih pomagačev.

Kdo bi še naj dalje trobil pri takih razmerah v rog ljudij, ki nas hočejo s silo prenameriti v Nemce, ki nam hočejo celo našo lastno zemljo vzeti ter na njej Nemce naseliti, kakor to delajo »Südmarkovci?« — Še nekaj. Trgovec Kollenz v Ptujju oštel je nekoč Slovenca gosp. K., zakaj je pristopil k slovenskemu bojnemu društvu, ne pa k nemškemu veteranskemu. Ta pa mu je odvrnil: »To vas čisto nič ne briga; kot Slovenec že vem, kaj mi je storiti. Grdo pa je zelo, da vi, ki živite od Slovencev, teh kar živih ne morete videti.« Živela slovenska zavednost! Tak vam je torej g. Kollenz. Kedar mu Slovenci denar nesó, kako tedaj sladko slovenski govori, a pri občinskih sejah slovenski niti noče razumeti. Tako pa bi naj župan par možicljem na ljubo vse nemški uradoval. Slovenski odborniki, povejte g. Kollenzu, kar mu gre, bodite moške in ne pustite materinega jezika porivati v stran, ki bi slovenski občini vendar moral biti uradni jezik!

Iz Gornje Radgone. (Bralno društvo.) V zadnji številki objavili smo veselo vest, da je visoko c. kr. namestništvo potrdilo pravila za »Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni«. Z ustanovitvijo tega društva storili smo važen korak za narodno življenje v našem okraju. S politiko se društvo ne bode pečalo; pač pa mu je namen vzbujati in utrjevati ljubezen do naše mile materinsčine. V to svrhu služili bodo časopisi in knjige podučne in zabavne vsebine. Dandanes mora pač vsak, kdor hoče kaj veljati in kdor hoče napredovati, čitati, in sicer mnogo čitati. To velja za vsaki stan. Kajti dandanes vrši se vse življenje in ves napredek tako hitro, da vsakdo zaostane, ki pazljivo ne sledi temu napredku. To pa je le mogoče, ako se človek pridno podučuje iz časnikov in knjig. Posebno pa je to nam Slovincem potrebno. Našemu jeziku se v šolah ne privoščijo tista goštev, kakor drugim jezikom. Zatorej si moramo sami pomagati in gojiti svoj jezik s tisto ljubeznijo, s katero nas ga je naša mila mati učila. A naše kmetijsko bralno društvo ne bode samo pospeševalo občne izobrazbe in vzbujalo ljubezni do našega materinega jezika; ne, to društvo bode tudi skrbelo za gospodarsko omiko in blaginjo svojih udov! Naše društvo je kmetijsko društvo. Pri zborovanjih razpravljale se bodo tudi gospodarske zadeve, da se bode kmet podučil o vseh stvaréh, ki se tičejo kmetijstva. Tudi v kmetijstvu ne ostane vse pri starem, nego se dan za dnevom opazuje napredek. Naše društvo bode dajalo torej Vam kmetom priliko, da bode spoznavali, kako se drugod kmetijstvo razvija in kako se najboljše živina redi, polje obdeluje, trta sadi itd. Na tak način bode naše društvo za Vas kmete res postalo prava dobrota. Da postanete te dobrote deležni, pristopite vsi, kateri ljubite svoj materin jezik in katerim je za napredek kmetijstva mar, našemu društvu kot udje. Dne 2. septembra t. l. vršil se bode v gostilni gospoda Skerleca v Gornje Radgoni prvi občni zbor. Tam se Vam bode na drobno in natančno razložil namen našega društva; izvedeli bode, kako potrebna so taka društva in kako uspešno in do brotno delujejo. Pridite torej vsi, ki hočete pristopiti k društvu, v mnogem številu dne 2. septembra k občnemu zboru. Po zborovanju vršila se bode prosta veselica na vrtu g. Skerleca. Da bode ta veselica res vesela in prijetna, prosimo vse gg. pevce našega okraja mnogobrojne udeležbe.

Iz Šaleške doline. (Žalosten prizor.) Ko je dne 7. avgusta t. l. ob 1 $\frac{1}{2}$ 10. uri dopoldne dospel železniški vlak na postajo Šoštanj, izstopili so preč. gospod dekan braslovski in za njimi veliko število ljudstva. Na prvi pogled bi se bil človek vprašal, kaj da to pomeni? Napotili so se namreč veleč. g. dekan naravnost proti farni cerkvi sv. Mihaela v Šoštanju in ljudje vsi kakor

v procesiji za njimi. Od kod in kam ta množica s svojim duhovnim očetom? Mislim, da dragi čitatelj ugane. Bila je to plakajoča rodbina Čmakova in žalujoči Braslovčani, ki so prisli spremit k večnemu počitku rajnega g. Ivana Čmak-a, tesarskega mojstra in blagega rojaka braslovskega, kateri je v nedeljo dne 5. avgusta imel izvršiti preimenitno delo; namreč pri farni cerkvi v Šoštanju tri nove zvone spraviti in obesiti v stolp, ki naj bi oznanjevali božjo čast in hvalo, ali žal, predno je izvršil to imenitno delo, dovršil je sam tek svojega življenja. Ko so vlekli prvi zvon v zvonik, stal je Janez Čmak na njem in že je bil tako visoko, da je ravno hotel stopiti v zvonik, kar glej, strašna nesreča: vreteno se je pokvarilo in spodletelo, padel je z zvonom vred na tla ter bil je pri priči mrtev. Zdrobilo mu je desno nogo in pa glavo. Zanesli so ga takoj v mrtvašnico in potem ga v torek dne 7. avgusta izročili črni gomili. Veleč. g. dekan braslovski so na prošnjo č. g. župnika vodili kondukt v spremstvu petih duhovnikov ter so na grobu govorili tako ganljivo, da ni bilo očesa med navzočimi, ki bi se ne topilo v solzah britke žalosti. Pevec iz Braslovč so s pomočjo organista g. J. Remic-a zapeli nagrobnici »Nad zvezdami« in »Blagor mu«, Braslovčani pa so poklonili krasen venec svojemu blagemu rojaku. Vsi pa, ki smo ga poznali, kličemo: Bog bodi mu mil in zemljica lahka!

Fr. Sp.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj veličanstvo svetli cesar bodo to soboto praznovali svoj 64. rojstni dan. Bog živi premilega vladarja! — Državnim uradnikom dovoljena podpora v znesku 1 $\frac{1}{2}$ milijona gold. se razdeli prihodnji teden. Plener ni usmiljen, ampak zviti minister; kajti s tem denarjem hoče te uradnike dobiti na liberalno stran. — Zadnjo nedeljo je bil v Praterju shod 20.000 delavcev. Govorilo se jim je: »Kaj je s splošno volilno pravico?«

Moravsko. V Brnu je umrl župan in državni poslanec, dr. Winterholler. — Na I. češkem katol. shodu v Brnu se je veliko lepega in koristnega sklenilo. Sklepe o kmetijstvu prinašamo v tem listu na prvem mestu; saj jih vsak naš kmet rad podpiše.

Štajarsko. Te dni je dognano, da ne dobimo slovenskih paralel na Celjski gimnaziji, ampak enkrat (?) spodnjo slov. gimnazijo ravno tam. Mi se držimo resolucij na ljudskih shodih v Mozirju in Šmarijah. S tem je dovolj povedano — in vsakdo ve, kaj mu je sedaj storiti. — Prihodnjo nedeljo se bode v Gradcu slovesno blagoslovil dom kat. delavskega društva.

Koroško. Pri dopolnilnih volitvah za državni zbor bodo liberalci na obeh krajih pogoreli. Koroška ne bode več najbolj liberalna dežela! Pri prvotnih volitvah so se slov. občine povsod častno obnašale. — Preteklo soboto je bila Ziljska železnica slovesno izročena prometu. — Nemško katol. konstitucionalno društvo ima 1200 udov.

Kranjsko. V Ljubljani so te dni prirejali slov. in hrvaški abiturientje različne slavnosti. Naši nasprotniki v tem vidijo panslavizem; mi ne, sploh ne nobeden pameten človek. — Zopet dovoljeno Kranjsko gimnazijo bode vodil profesor Jožef Hubad. To jesen se otvori I. in II. razred. — Prihodnjo nedeljo bode napravilo katol. politično društvo gospodarski shod na Pristavi pri Trzinu.

Primorsko. Za predsednika tržaškega deželnega